

Debreceni Ítéltábla
Bf.III.35/2026/16.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. június 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társa ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2025. november 10. napján kihirdetett 3.B.415/2025/2. számú ítéletét Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A határozat ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A Nyíregyházi Törvényszék rendelkező rész szerinti, előkészítő ülésen hozott ügydöntő határozatában Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés], ezért 3 év 6 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetésre, 400 napi tétel – 2.000 forint egy napi tétel összegű – összesen 800.000 forint pénzbüntetésre, valamint mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, továbbá vele szemben 280.500 forint erejéig vagyonek Kobzást rendelt el. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén az átváltoztatásról, a bűnjelekről, valamint kötelezte 1.677.740 forint bűnügyi költség megfizetésére, míg

Terhelt2 VI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklás vétségében [Btk. 178. § (6) bekezdés I. fordulat], ezért 200 napi tétel – 1.500 forint egy napi tétel összegű – összesen 300.000 forint pénzbüntetésre ítélte, melynek megfizetésére 5 havi részletfizetést

engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén az átváltoztatásról, valamint kötelezte 141.208 forint bünygyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen - a kihirdetést követően nyomban - az ügyész Terhelt1 I. r. vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés, valamint magasabb napi tétel összegű pénzbüntetés kiszabása, az I. r. vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében fellebbeztek, míg - a nyilatkozattételre fenntartott határidőben - Terhelt2 VI. r. vádlott védője a pénzbüntetés napi tétel számának, valamint az egy napi tétel összegének csökkentése érdekében jelentett be jogorvoslatot. Az ügyész a VI. r. vádlott vonatkozásában az ítéletet tudomásul vette, a VI. r. vádlottól önálló jogorvoslat nem érkezett.

[3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.475/2025/2. számú átiratában – fenntartva a Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Főügyészség I. r. vádlott terhére bejelentett fellebbezését és annak indokolását – akként foglalt állást, hogy az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésre irányadó perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta, az I. és VI. r. vádlottak terhére rótt bűncselekmények jogi minősítései az anyagi jogszabályoknak megfelelnek. Mindössze a jogi indokolás egészítendő ki a meglévő és meg nem lévő kábítószer mennyiségek összegzésére, valamint hatóanyag tartalmának összeadására vonatkozóan, a Kúria 1/2007. Büntető jogegységi határozat II/4., valamint a Kúria 57. BK vélemény II/5.c. pont alapján.

[4] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket feltárta és részletesen elemezte. A Terhelt2 VI. r. vádlott esetében alkalmazott pénzbüntetés napi tétel száma és az egy napi tétel összege kellően tükrözi az általános és egyéni megelőzés elvét, valamint a bűnösségi körülményeket, így a pénzbüntetés enyhítésére nincs ok, a védelmi enyhítésre irányuló fellebbezés eredményre nem vezethet. A Terhelt1 I. r. vádlottal szemben enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott szabadságvesztés azonban eltúlzottan méltányos, az elsőfokú bíróság ugyanis nem értékelte kellő súllyal a több hónapon keresztül értékesített kábítószer mennyiségét, az elkövetés módját, gyakoriságát, emellett a pénzbüntetést a Kúria 25. BK véleményében megfogalmazott szempontokkal ellentétesen, szintén eltúlzottan alacsony napi tétel összegben állapította meg. Indítványozta az I. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet megváltoztatását, vele szemben az anyagi jóvátétel ellenére is hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását, valamint magasabb napi tétel összeg megállapítását, egyebekben pedig, mivel az ítélet további rendelkezései a jogszabályoknak megfelelnek, azok helybenhagyását indítványozta.

[5] Az I. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe a büntetés kiszabása során az I. r. vádlott javára értékelhető körülményeket, így az I. r. vádlott teljeskörű beismerő vallomását, büntetlen előéletét, azt, hogy rendezett családi körülmények között él, két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, állandó munkahelye van, és ő maga is magas szinten lovas versenysportot űz, tanítványai kiemelkedő eredményeket érnek el, felsőfokú tanulmányokat folytat a intézmény néven városban, illetve jelentős összegű adománnyal támogatta a név

Közhasznú Alapítványt, 10 + 1 millió forinttal, valamint önkéntesen alávetette magát addiktológiai kezelésnek. Mindezek alátámasztására ambuláns lapokat, a egyesületnév Szövetség igazolásait, a intézménynév igazolását, munkáltatói igazolást, valamint az alapítványnak történő utolsó utalásról szóló igazolást csatolt.

[6] A VI. r. vádlott védője fellebbezését írásban ugyancsak indokolta, és akként foglalt állást, miszerint a vádlottal szemben alkalmazott pénzbüntetés napi tételeinek száma, illetve az egy napi tétel összege eltúlzott, a büntetés céljai alacsonyabb pénzbüntetés kiszabásával is elérhetők, figyelemmel az enyhítő körülmények súlyára, hiszen a VI. r. vádlott beismerte a bűncselekmény elkövetését, megbánta, büntetlen előéletű, egyetemi tanulmányokat folytat. Indítványozta ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és a VI. r. vádlottal szemben enyhébb pénzbüntetés kiszabását.

[7] Az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálatát a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el, mivel az I. r. vádlott és védője a Be. 598. § (2) és (5) bekezdései alapján nyilvános ülés kizárását indítványozták.

[8] A fellebbezések közül az I. r. vádlott és védője fellebbezése kisebb részben megalapozott, egyebekben a fellebbezések alaptalanok az alábbiak szerint.

[9] Tekintve, hogy a fellebbezések bejelentésére kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában meghatározott okból, azaz a büntetések kiszabására vonatkozó rendelkezések ellen – a büntetések súlyosítása, illetve enyhítése céljából – került sor, a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az ítélet megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. A fellebbezés körét egyébként a Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pontjaiban írt szabály is korlátozta, amely szerint, ha a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, nincs helye fellebbezésnek az ítélet ellen a bűnösség megállapítása, illetve a váddal egyező tényállás és minősítés miatt.

[10] Az elsőfokú ítéletet ekként az ítéltábla a Be. 590. § (3) bekezdés alkalmazásával, az (5) és (5a) bekezdésekben írtak szem előtt tartásával, korlátozott körben bírálta felül.

[11] A Be. 590. § (3) bekezdés értelmében, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be – jelen esetben a büntetés súlyosítása, illetve enyhítése céljából – a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül, azonban ugyanezen szakasz (5a) bekezdése értelmében ez esetben is felülbírálja, illetve vizsgálja az eljárási szabályok megtartását, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, továbbá a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására

vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülbírálat tárgyát képező kérdéseket is, mindkét vádlott esetében.

[12] A fentieknek megfelelően tehát az ítéltábla mindenekelőtt az eljárási szabályok megtartását vizsgálta. Megállapította, hogy a törvényszék Terhelt1 I. r. és Terhelt2 VI. r. vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatát törvényesen fogadta el. A Be. 504. § (2) bekezdése alapján a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának feltételei körében a bíróságnak vizsgálnia kell, hogy a vádlott nyilatkozatának természetét, és elfogadásának következményeit megértette-e, beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt észszerű kétely nem mutatkozik-e, illetve, hogy a bűnösséget beismerő nyilatkozata egyértelmű-e, és azt az eljárás ügyiratai alátámasztják-e. Ha ezen feltételek fennállnak, a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadja, amely végzés ellen nincs helye fellebbezésnek [Be. 504. § (3) bekezdés].

[13] A beismerő nyilatkozat elfogadásának kiemelt jelentősége van, amellyel összhangban a Be. 608. § (1) bekezdés h) pontja hatályon kívül helyezést eredményező abszolút perjogi hibaként jelöli meg azon esetet, amikor az elsőfokú bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot a jogszabályi feltételek hiányában fogadta el. Jelen ügyben azonban a /2. számú, előkészítő ülésről készült jegyzőkönyv tartalmából és az eljárás ügyirataiból egyértelműen kitűnik, hogy az érintett vádlottak beismerő nyilatkozatához kétely nem fűzhető, az elfogadás Be. 504. § (2) bekezdés a), b) és c) pontjaiban írt hármas feltétele fennállt.

[14] Összességében, az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett sem abszolút, sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 608.§ (1) bekezdés a-h) pont, Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a-d) pont], amely az érdemi felülbírálatot kizárta volna. Perjogi hibára egyébként az eljárás résztvevői sem hivatkoztak.

[15] Indokolási kötelezettségének a törvényszék a szükséges körben eleget tett, amelynek feltüntetni elmulasztott jogszabályi alapja a Be. 562. § (4) bekezdése, illetve az 561. § (3) bekezdés a)-c) és e) pontjai.

[16] Az elsőfokú ítélet a fenti adatokat többnyire pontosan tartalmazta, mindössze az alkalmazott jogszabályokra való utalások voltak hiányosak, illetve részben korrekciót is igényeltek.

[17] A másodfokú bíróság számára irányadó tényállás alapján, a bűnösség megállapítása, valamint a bűncselekmények minősítése mind Terhelt1 I., mint Terhelt2 VI. r. vádlott esetében megfelelnek az anyagi jog szabályainak, és a Kúria a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK véleményben foglaltaknak is, azzal a megjegyzéssel, hogy az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett

alakzataira (fordulat) arab és nem római számmal szükséges utalni (BK vélemény 3/a. pont). Amint azt a törvényszék ítéletének [37] bekezdésében helyesen rögzítette, az I. r. vádlott cselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatóban meghatározott, de a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetteként minősül, amelyet a Btk. 5-20 évig, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel, Terhelt2 VI. r. vádlott cselekménye a Btk. 178. § (6) bekezdés 1. fordulóta szerint minősülő és büntetendő kábítószer birtoklás vétségeként, amelyet a Btk. 2 évig terjedő szabadságvesztés büntetéssel rendel büntetni. A jogszabályi hivatkozások a kábítószeres mennyiségére vonatkozóan azonban kiegészítésre szorultak a Btk. 461. § (1) bekezdés a) pont ad), ah) és aj) alpontjainak felhívásával, amelyek értelmében a Btk. alkalmazásában a kábítószer csekély mennyiségű, ha amfetamin esetében a 0,5 gramm, ketamin és MDMA esetében az 1 gramm, kokain esetében a 2 gramm mennyiséget nem haladja meg. A Btk. 461. § (3) bekezdés a) pontja szerint a kábítószer jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának hússzoros, b) pontja értelmében különösen jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának kétszázszoros mértékét meghaladja. E körben az indokolás további kiegészítést nem igényelt [Be. 562.§ (4) bekezdés – alkalmazott jogszabályok].

[18] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a Kúria 56/2007. BK véleménye alapján csaknem teljeskörűen tárta fel, Terhelt1 I. r. vádlott esetében azonban az enyhítő körülmények pontosítandók voltak annyiban, miszerint az I. r. vádlott anyagi jóvátétel címén összesen 11 millió forinttal támogatta a név Közhasznú Alapítványt kábítószeres megelőző és gyógyító tevékenység támogatása céljából, tekintettel arra, hogy 2026. június 4. napján további 1 millió forintot fizetett be az alapítvány számlájára, további enyhítő körülmény volt még fiatal felnőtt életkora, és az, hogy önkéntes addiktológiai kezelésnek vetette alá magát. További súlyosító körülmény azonban a cselekmény hosszabb időn keresztül történő elkövetése és a kereskedéssel érintett kábítószer mennyisége (jelentős mennyiség több, mint négyszerese). Terhelt2 VI. r. vádlott esetében további súlyosító körülményként értékelte az ugyancsak hosszabb időn keresztül történő elkövetést.

[19] Helyesen utalt a törvényszék a Btk. 79. §-ára, miszerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el (speciális és generális prevenció). Elmulasztotta azonban feltüntetni a Btk. 80. § (1) és (2) bekezdéseit, amely jogszabályhelyek szerint a büntetést az e törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez. A Btk. 80. § (2) bekezdése szerint határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó, amely a büntetési tétel alsó és felső határa összegének fele, Terhelt1 I. r. vádlott esetében a középérték 12 év 6 hónap volt.

[20] A Btk. 2. §-a alapján vizsgálni kellett azt is, hogy az elbírálás idején irányadó jogszabályok kedvezőbbek az egyes vádlottakra nézve. E körben vizsgálódva az ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy a cselekmények elkövetése idején hatályban lévő büntető törvény alkalmazása összességében kedvezőbb mindkét vádlott számára, mivel a 2025.

március 1. napjától hatályba lépett jogszabályi rendelkezéssel a törvényalkotó a pénzbüntetés egy napi tétel összegének minimumát felemelte (1.300 forintról 1.500 forintra).

[21] Az elsőfokú bíróság mindezek figyelembevételével helyesen jutott arra a következtetésre Terhelt1 I. r. vádlott esetében, különösen a bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyára tekintettel, hogy esetében kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása jöhetett szóba, figyelemmel a bírói gyakorlatra is. Nem volt kifogásolható ugyanakkor az enyhítő körülmények jelentős nyomatékára, különösen az I. r. vádlott tevékeny megbánására és büntetlen előéletére tekintettel annak elsőfokú bíróság által meghatározott tartama sem. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát bár törvényesen állapította meg fegyházban, azonban a másodfokú bíróság a Btk. 35. § (2) bekezdésére figyelemmel lehetőséget látott eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározására, ekként azt a Btk. a 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben határozta meg. Törvényes és arányos volt továbbá a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt I. r. vádlottal szemben a szabadságvesztés tartamához igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása is, melynek kapcsán szükséges volt feltüntetni a Btk. 62. § (1) bekezdését is. Helyesen és törvényesen alkalmazott az I. r. vádlottal szemben pénzbüntetést is az elsőfokú bíróság, a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján, tekintettel arra, hogy a bűncselekményt haszonszerzés céljából követte el, a bíróság határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélte, és megfelelő jövedelemmel rendelkezik. A pénzbüntetés napi tétel számát és az egy napi tétel összegét a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdései alapján állapította meg, az egy napi tétel összegét az elkövetés idején hatályban lévő törvényi minimum felett, szem előtt tartva bevallott jövedelmét. Feltüntette továbbá az ítéltábla a Btk. 51. § (1) és (2) bekezdéseit is, amelyek a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére vonatkozó szankciókat tartalmazzák. A rögzült tényállás alapján a bűncselekmény elkövetése során az I. r. vádlott legalább 280.500 forinttal gazdagodott, ezért ezen összegre vele szemben helyesen alkalmazott vagyonekobbzást, annak jogszabályi alapja azonban nem a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja szerinti, úgynevezett kiterjesztett vagyonekobbzás, hanem a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a 75. § (1) bekezdés a) pontja, mely jogszabályhelyek szerint vagyonekobbzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. A vagyonekobbzást pénzösszegben kifejezve kell elrendelni, ha a vagyonekobbzás alá eső vagyon már nem lelhető fel. Végül törvényesen rendelkezett a törvényszék az elkövetés eszközéül használt bűnjeltárgyak elkobzásáról a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján, a kábítószeres vonatkozásában azonban a helyes jogszabályi hivatkozás a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontja, tekintve, hogy a lefoglalt kábítószerre követte el az I. r. vádlott a bűncselekményt. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára, valamint az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezések korrekciót nem igényeltek.

[22] Terhelt2 VI. r. vádlott esetében a törvényszék ugyancsak valamennyi szempontot egybevetve, helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a büntetési célok, különösen az egyéni megelőzés elérése érdekében e vádlottal szemben elegendő a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontja szerinti pénzbüntetés alkalmazása, esetében a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdéseinek felhívásával, tekintettel arra, hogy a pénzbüntetést esetében a bíróság önállóan alkalmazta. A napi tételek száma megfelelően igazodott a bűncselekmény tárgyi súlyához, míg az egy napi tétel kissé a törvényi minimum felett megállapított összege a VI. r. vádlott

vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz és életviteléhez, az elsőfokú bíróság által feltárt, és a VI. r. vádlott által szolgáltatott adatok (elsőfokú ítélet [4] bekezdés) alapján.

[23] Az eljárás során felmerült bűnügyi költségről szóló döntés szintén nem igényelt korrekciót, csupán a Be. 574. § (1) és (2) bekezdéseinek felhívásával volt szükséges kiegészíteni ezen rendelkezést, valamint azzal, hogy a bűnügyi költség az egyes vádlottak vonatkozásában felmerült igazságügyi vegyész-, toxikológiai és orvosszakértők díjaiból tevődött össze.

[24] A fentebb kifejtettekre tekintettel sem a büntetések súlyosítására, sem azok enyhítésére irányuló vádlói, illetve védői fellebbezések nem vezethettek eredményre, mindössze Terhelt I. r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának enyhítésére látott az ítéltábla lehetőséget, ezért a Be. 606. § (1) bekezdése alapján e körben az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdésének alkalmazásával helybenhagyta.

[25] Az ítélet elleni további fellebbezés lehetősége a Be. 615. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt feltételek hiányában kizárt.

Debrecen, 2026. június 16.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke, Dr. Mocsáry Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Deák Judit s.k. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 3.B.415/2025/2. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. június 16.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke